

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXIIX. De Longo muro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. λζ.

Περί τῆς ἐν ἀμίδῃ πολιορκήσεως, καὶ πύσεως
τῆς Δάρας.

CAP. XXXVII.

De Expiratione Amida, & de conditu
urbis Daras.

Αλλὰ καὶ πύρσαι παρὰ σπονδῆσαντες ὑπὸ
καβαδῆ τῷ βασιλεῖ καὶ τὰ οἰκεία κατα-
λειποῦντες ἦδη, πρῶτα μὲν ἀρμενίαις ἐπε-
στράτευσαν, καὶ πολίχνιον ἐπίκλην θεοδοσιό-
πολιν ἐλόντες, ἐς ἀμίδαν πόλιν ὄχυρὰν τῆς
μέσης τῶν ποταμῶν ἀφικνεῖσθαι, καὶ ταύτην
ἐκ πολιορκήσαντες εἶλον. ἦν αὖτις ὁ ῥωμαίων
βασιλεὺς πολλοῖς ἀνενώσασθε νόοις. εἰ τῷ
Φίλον λεπίως τὰ πρὸς τῶν εἰδέναι, καὶ τῇ
ἀκρίβειᾳ πάντων ἐπεξελεῖν, ἐν σαφῶς ἐν μά-
λα ἁφῶς μὴ πολλὰ ἔργα καὶ τῆς ἐς ἀγαν
κομψείας, ἰσορροπία τε καὶ συγγραπταί. ὅς
μέχρι τῆς γραφῆς ταύτης ἰσορροπίας, τοῖς
ἀπὸ ἐξισι σιμαρῆται, δωδεκάλογον ἔτ
τῆς ἀναστάσεως καταλειποῦς βασιλείας μὴ
γόντων πόλεμον ἔχον, ὁ ἀναστάσιος δάρας
χωρεῖον τῆς μέσης τῶν ποταμῶν πρὸς ταῖς ἐ-
ραλίαις τῆς ῥωμαίων ἑπικρατείας κείμενον,
καὶ μετόριον ὡς περὶ ἐκατέρωσιν πόλεως κα-
θεσῶς, ἔξ ἀγρῶν πόλιν εἶναι ποιεῖ. κατὰ τὴν
τεχνίαν πρὸς ὁλοῦ, οἰκοδομίας τε διαφύρας
ἐκ τῶν περὶ πρὸς ἀεὶ, ἐκκλησιῶν τε, καὶ μὲν
καὶ ἐτέρων διαγῶν οἰκῶν, βασιλείων τε σοῶν,
καὶ δημοσίων βαλανείων, καὶ ἄλλων αἰς αἰ-
ἐπσημοιτῶν πόλεων ἐγκαλλωπίζονται. λέ-
γεται ὅτι πρὸς τῶν δάρας τὸ χωρεῖον πρὸς ἡ-
γορίαν λαχῶν, διότι δαρείον αὐτῷ καὶ ἡ-
γωνίσασθαι πάλαι πασι ἀλέξανδρος ὁ μακε-
δῶν ὁ Φιλίππος.

Persæ quoque, regnante apud ipsos
Cavade, sædus rupere: & relictis
proptiis sedibus, primum quidem in
Armenias cum exercitu invaserunt.
Cumque oppidulum Theodosiopolim
cepissent, Amidam versus, quæ urbs
Mesopotamiæ est satis munita, iter fe-
cere. Hanc quoque diuturna obsidio-
ne cinctam tandem ceperunt. Sed
Imperator Romanorum non sine in-
genti labore, eam postea instauravit.
Quod si quis singula accurate cupit co-
gnoscere, & diligentem cunctorum,
quæ gesta sunt, narrationem perlegere,
is Eustathium legat, qui luculentissime
& summo cum labore maximeque ele-
gantia, harum rerum historiam con-
scripsit. Qui cum ad hæc usque tem-
pora historiam suam perduxisset, ex-
cessit à vita, res gestas anno Imperii A-
nastasio duodecimo persecutus. Finito
hoc bello, Anastasius locum quendam
Mesopotamiæ Daras dictum, situm in
finibus Imperii Romani, ac veluti con-
finium quoddam Romanæ ac Persicæ
ditionis, ex agro urbem fecit: cum &
firmisimis mœnibus eam cinxisset, &
variis ædificiis miræ venustatis exor-
nasset, Ecclesiarum scilicet & aliarum
ædium sacrarum, porticum item &
publicarum balnearum, reliquorum
denique operum, quibus illustriores
urbes gloriari solent. Potro ajunt non-
nulli, locum istum Daras idcirco esse
nominatum, quod Alexander Macedo
Philippi filius, illic Darium funditus
devicerit.

Κεφ. λη.

Περί τῆς μακροῦ τείχεος.

CAP. XXXIIX.

De longo muro.

Μεγιστὸν ὅτι τῷ αὐτῷ βασιλεῖ κατεσκεύασται,
καὶ μνήμης ἀξίον, καὶ τὸ μακρὸν κα-
λέμενον τείχος, καλῶς τῆς θρακικῆς κείμε-
νον, ὅπερ δὲ τὰ μὲν τῆς κωνσταντινουπόλεως
σαδοῖς ὁ γδ' ὁκοντὰ μάλιστα καὶ διακοσίοις
ἐκατέρωθεν θάλασσαν περικυβάνει ἐπὶ σα-
δίας ἑκοσὶ καὶ τετρακοσίαις, διὲν ὡρθμῆ
ταῖς τῶν πόλιν μικρὰ νῆσον ἀντὶ χερ-
ροῦσε ποιήσαν, τὰς τε βελομένους διαπορθ-
μῶν ἀσφαλές ἀπὸ τῆς καλεμένης πόν-
τε ἐς τὴν περπονίδα καὶ τὴν θρακίαν θά-
λασσαν ἔργον τὸς τε ἐνδέοντες βαρβάρους,

Idem Anastasius opus maximum &
memoratu dignissimum perfecit,
quod longum murum vulgo appellant,
in Thracia loco admodum opportu-
no situm. Distat autem Constan-
tinopoli stadiis plus minus ducentis
octoginta, & utrumque complecti-
tur mare, ad quadringenta ac vigint
stadia instar freti cujusdam excurrens
& urbem regiam ex peninsula fere in-
sulam efficiens, eosque, qui trajice-
re voluerint, à Ponto ad Proponti-
dem & ad mare Thracium commo-
dissime transportans. Barbaros quoque

qui ex Ponto Euxino & ex Colchide ac Maeotide palude, & ex locis supra Caucasum fitis excursions faciunt; eos item, qui ex Europa effundi solent, objectu suo repellit.

CAP. XXXIX.

De vestigali quod Chryfargyrum vocant, & quomodo sublatum sit ab Anastasio.

Res præterea eximia ac plane divina, ab eodem Imperatore gesta est, vestigalis scilicet quod Chryfargyrum dicebatur, abolito. Qua de re nunc dicendum est, quamvis Thucydidis eloquentia, aut etiam præstantiore ac disertiore lingua ad eam rem opusset. Ego verò non eloquentiâ, sed facti magnitudine confusus, rem narrabo: Romanorum reipublicæ tam longelateque diffusæ, impositum erat vestigal miserabile prorsus Deoque inuisum, & barbaris ipsis indignum, nedum Christianissimo Romanorum Imperio conveniens. Quod ad Anastasii usque tempore nescio quam ob rem neglectum atque toleratum, ipse regali magnificentia sustulit. Impositum autem erat, tum aliis compluribus, qui stipe collatitia victitabant, tum mulierculis, quæ corpore quantum faciebant, & per abdita atque obscura urbis loca in cellis meritoriis ad stuprum prostabant: masculis præterea, qui muliebria passi fuerant, nec naturam solum ipsam, verum etiam reipublicam ignominia afficiebant. Adeo ut collatio ista vice legis proclamaret, licere cuivis incestam illam libidinem perpetrare. Porro impium illum ac detestandum quantum, qui ex hoc vestigali percipiebatur, exactores qui illud ubique colligebant, quarto quoque anno deferebant ad summum magistratum Imperii Romani: ita ut non minima pars hæc esset magistratus, & propria, ut vocant, scriinia haberet, & numerarios, qui rationibus hujusmodi præerant, viros non obscuros, qui istud munus, perinde ac reliqua, militiam esse censerent. Quod cum didicisset Anastasius, & ad Senatum retulisset, scelus hoc esse, & novum quoddam atque insolens piaculum jure merito pronuntians, lege lata sanxit, ut penitus aboleretur, & chartas, quæ exactiois hujus notitiam continebant, incendio consumpsit. Cumque hoc vestigal, tanquam holocaustum quoddam, Deo integrè immolare vellet, ne

ἐν τῷ καλεσμένῳ διζήσιν πόντε, καὶ τῷ τε τῆς μαϊοτίδος λίμνης καὶ τῶν πρὸ τὸν καύκαλον, καὶ τὲς κατὰ τὴν διεσπῆσαν ἐκκεχυμένους.

Κεφ. λθ'.

Περί τῆς λιγομένης χρυσουργίας, καὶ ὡς ἀπὸ αὐτῆς τὸν ἀπὸ αὐτῆς.

Υπερ μέγας ἡ καλεσμένη αὐτῆς θεῖον τὸ χρῆμα, ἢ τὸ καλεσμένον χρυσουργίας ἐς τέλος κωλύμην ἢ καὶ λεπτῆς θακυδίδος γλώσσης, ἢ καὶ μέγας τῆς κομψοτέρας ἐπιδεδουλην. λέξω ἡ γὰρ, ἔργω πεποισῶς, τῆς ἡγεσίας αὐτῆς. ἐπέκειντο τῆ τοσαύτη καὶ τηλικαύτη τῶν ῥωμαίων πολιτεία τέλει ἐλέσσει καὶ θεομισίας, καὶ βαρβάρων αὐτῶν ἀνάστασιν, ἢ μὴτι γὰρ δὴ τῆς ῥωμαίων χριστιανικαίας βασιλείας, ὁ μέχρις αὐτῆς, ἀντὶ τῆς λέγει ὅτι ἔχω παροφθέν, αὐτὸς ἀνείλε βασιλικώτατα. ἐπέκειντο δὲ ἑτέροις τε πολλοῖς ἔργων τὴν τροφήν πορίζουσι, καὶ τὰς ἀπεμπολέσας τὴν ἄραν τῆς σώματός, καὶ χυδὴν πορνείας ἐπὶ τοῖς κεκρυμμένοις κελυσσάντων τῆς πόλεως τόποις ἐπιχαματυπέοις ἐκδεδομέναις, καὶ πρὸς γὰρ τὴν ἡταιρηκόσι καὶ μὴ μόνον τὴν φύσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ πολίτευμα καθυβρίζουσι ὡς ἀπὸ νόμου πρὸς τὴν ἐσκομιδὴν βοᾶν, ἐπὶ ἀδελφείᾳ τὴν τοιαύτην ἀθεμιτηρίαν τοῖς βουλομένοις καὶ τὸν ἐπὶ τὴν ἀθεμιτηρίαν ἀνοσίον τε ἐξ ἀναγῆ πόρον, ἐπὶ τῆς πρῶτης καὶ κορυφαίας ἐσθῆγον τῶν δεχθῶν ἀνατέρας ετησίδα οἱ τῆτον ἑκάσταχθῆ συλλέγοντες, ὡς καὶ μέγας ὅτι ἐλάχιστον τῆς ἀρχῆς καθυβρίζουσι, καὶ τῶν καλεσμένων ἐδὲν σκευῶν τυχεῖν, καὶ τῶν τὰ τοιαύτα διαψηφίζοντων, ὅτι ἀφανῶν ἀδελφῶν στρατίαν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς ἡγεμονῶν τὸ πρᾶγμα. ὁ μεμαθηκὸς ὁ ἀναστασιος, ἐπὶ τὴν γερασίαν προδίδας, καὶ μύσας εἶναι καὶ καινοπρεπῆς ἀγῶν τὸ πρᾶγμα δικαίως ἀποφηνάμενος, τῆς ἀπικε καθάπαξ ἀνατρέθῆναι, καὶ τὴν εἰς πρᾶξιν δηλῶντας χάριτας πρὸς τὸν παρὰ δέδωκε. Καὶ τέλος τὴν πρᾶξιν ἱερουργῆσαι τῷ Θεῷ βεβηθῆς, καὶ